

† JURIJ MUŠIČ

JOŽE JENKO

Sredi neumornega dela je umrl in bil pokopan v Osijeku dne 3. februarja t. l. naš sodelavec generalštabni polkovnik v pok. Jurij Mušič. Po rodu iz znane novomeške rodbine je študiral v dolenski metropoli gimnazijo in tam l. 1916 maturiral. Že kot gimnazijec se je vključil v pokret preporoda. Prvo svetovno vojno je preživel med dalmatinskim 23. pešpolkom, ki je bil neustrašen branilec sončne Gorice. Po preboju italijanske obrambne črte pri Kobaridu se je boril ob Piavi in nato še na tirolskih vršacih. Po tem trpljenju se je priključil našim fantom v boju za Koroško. Za hrabrost in druge vojaške vrline je prejel armijsko pohvalo in red Belega orla z meči. Kljub temu, da je bil rojen za vojaški poklic, se je odločil za nadaljevanje visokošolskega študija. Toda na prigovarjanje in vabilo bivših vojaških strokovnjakov je izbral vojaško stroko, končal višjo vojno in generalštabno akademijo in spopolnil znanje tudi s študijem v Franciji. Potem ga srečamo v Osijeku in na Cetinju, kjer je opravljal službo načelnika štaba zetske divizije in v naslednjih letih kot vojni ataše v Romuniji in Poljski. Po letu 1937 je bil dodeljen glavnemu generalnemu štabu in nato vrhovni komandi. V osvobodilni vojni je prišel najprvo v italijansko ujetništvo in nato proti mednarodnim dogovorom kot interniranec v Gonars. Vse take nevšečnosti in ponižanja so mu zrahljale zdravje. Kljub temu se je priključil l. 1945 jugoslovanski armadi in prevzel kot generalštabni polkovnik profesuro na vojni akademiji v Zadru in zatem v Sarajevu, od koder je bil premeščen v Zagreb kot operativni oficir armijske oblasti. Po demobilizaciji je odšel v Osijek, kjer je posvetil vse svoje moči in znanje organizaciji socialne zdravstvene službe. Kljub zdravstveni oslabitvi se je vključil v delovni team Vojnozgodovinskega inštituta v Beogradu. Zanj je sestavil več člankov in razprav. S strokovnim publicističnim delom je pričel po l. 1963, ko je bil upokojen.

Kot udeleženec obeh svetovnih vojn in kot poklicni strokovnjak je napisal več člankov in razprav tudi za Kroniko. V posameznih številkah letnikov od 1958 do 1966 je izšlo devet obširnih opisov vojnih dogajanj na Pri-

morskem v boju za Gorico in našo zahodno in severno državno mejo. Vsebina je izbrana in privlačna za zgodovinarja, posebno pa še za preživele borce na teh krvavih poljanah; zanamcem pa bo zgled, kako hrabro se je borila vojska in posameznik za svojo narodno mejo in pravice tako na zahodu kakor na severu. Na obeh frontah je pokojni doživljal grozote in trpljenje. Poleg opisovanja taktičnega poteka in razpletanja bojov je izbral pokojni Mušič tudi spomine, v katerih se kritično pogloblja v vzroke za zlom bivše Jugoslavije in njene vojske. Vse nabrano gradivo je mogel napisati kot član bivše vrhovne komande in je imel v tem svojstvu tudi vpogled v usodna dogajanja neposredno pred izbruhom vojne.

Med pripravljanjem obljubljenega članka o zgodovini Napoleonovih vojn v naši domovini mu je iztrgala neizprosna Parka pero iz rok, da ni mogel mnogo zamisli uresničiti.

Žal je upravi in uredništvu, da je zgubila tako zvestega in vestnega strokovnjaka in sodelavca. Slava njegovemu spominu!

